

„Vidíte, co děláte?“ osopil jsem se na ostatní.

„A co dělámeeee? Já už toho moc nevidím,“ zablekotal Scrubby. „Víš přece, že mám slabý zrak.“

„Strašíme mořskou příšeru,“ připomněla Epi a chystala se svinout do klubíčka.

„Nevíme, čeho je schopná,“ doplnila Rosie.

„Možná se umí i proměňovat v jiné příšery,“ uvažoval Pango.

„Nebo se udělat neviditelnou,“ hodil Carmello jazykem.

„Já vám řeknu, čeho je ten tvor schopný,“ zarazil jsem své přátele.

„Tak povídej,“ vyzvala mě Kiki uštěpačně.

Nevěnoval jsem jí jediný pohled a raději jsem pokračoval:

„Je schopný opustit náš ostrov. Je schopný udělat to, co nikdo z nás nedokáže. Podívejte!“

Ukázal jsem jim malý blyštivý předmět, který jsem našel na útesu poblíž skřípající věci.

„Tak kde to mámeee? Nic nevidím,“ zabručel Scrubby. „Je to asi moc malé. Takže to k ničemu není.“

„Je to malé,“ souhlasil jsem. „Ale má to obrovský význam,“ dodal jsem důležitě. „Nic takového na našem ostrově neroste. Je to důkaz, že ten tvor přišel z cizího světa.“

„Hele, hele, vrací se!“ vyjekl náhle Carmello a ukázal na břeh, kde se ten tvor zmítal v příboji a prskal vodu.

„No, to snad ne,“ načepýřila se Kiki. „Ono si to nedá pokoj.“

„Pokoj dáme my jemu,“ prohlásil jsem důrazně.